

Čebelarški kofiček.

Letošnja huda zima je bila trda preizkušnja za naše čebelarje. Marsikateri je utrpel precej hude izgube na svojih panjih. V Limbušu pri Mariboru je n. pr. nekdo izgubil od 22 panjev nič manj kakor 15. Ponekod je kriv čebelar sam, ker je čebelar preveč odvzel v jeseni, a tudi tam, kjer ni čebelar primanjkovalo hrane, je več panjev pomrlo. Mraz je bil le prehud in zima predolga. Letos se je dobro pokazalo, da so čebele v nizkih panjih s toplo stavbo kljub zadostni hrani radi mraza v nevarnosti, ker se ne morejo pomikati preko satovja za hrano.

Komur je kak panj zaspal, naj satovje takoj osnaži, ako ni tega že storil, in naj ga lepo očiščenega skrbno shrani za poznejšo rabo. Če pa satovja ne rabi, naj ga odda Čebelarški podružnici v Mariboru, Vrbanova ulica 61, ki satovje zbira, da ga pretopi v vosek in prikrbi potem čebelarjem satnic.

Prav sedaj potrebujejo čebele velike pazljivosti od strani čebelarja. Matica bo ob lepih spomladanskih dneh zastavila vse svoje moči, zalega v panjih se bo hitro množila in panj bo rabil veliko hrane. Če ne bo v panjih zadostnih zalog, bodo čebelne družine ovirane pri svojem razvoju in pridejo šibke v prvo pašo. Zna pa se zgoditi, da valed pomankanja hrane tudi pomrjejo. Umni čebelar mora torej prav sedaj posebno paziti, da njegovim ljubljencem hrane ne zmanjka. Tudi naj bodo panji toplo oti, kajti sedaj se družine razvijajo in zalega rabi toplote. Vsak prepilji ji hudo škoduje.

Umen čebelar se mora že sedaj pripravljati na roje. Pregledati in pripraviti mora svoje prazne panje. Priskrbeti si mora pravočasno raznih čebelarških potrebščin, da so takoj pri roki, ko jih bo rabil. Ni bolj mučnega, kakor da čebelar išče okrog panja satnic, okvirčkov, žice itd., ko je roj že zunaj.

Čebelarska podružnica za Maribor in okolico je s pomočjo Čebelarškega društva v Ljubljani otvorila prodajalno čebelarških potrebščin v skladišču Kmetijske družbe na Meljski cesti. S tem je napravljen korak naprej za razvoj naše čebeloreje, ki ni imela do sedaj v Mariboru prilike, da bi si mogla doma nabavljati svojih potrebščin. Čebelarji, upoštevajte to!

Ljutomer. Pri nas bo v nedeljo, dne 14. aprila čebelarško predavanje v meščanski šoli po osmi maši. Predaval bo gospod Antauer, učitelj iz Tišine, ki je znan kot čebelarški praktik. Vabljen je vsak čebelar, ki ima le količkaj ljubezni do čebelic. Čebelarji člani, pridite! Pogovorili se bomo tudi, kako in v kakšnem obsegu se udeležimo obrtne razstave v Ljutomeru, ki bo v mesecu avgustu t. l. To je zelo važno!

Novc knjige.

Za letošnje šmarnice še nimate knjige? Ako res ne, tedaj si jo čimpreje naročite! Na razpolago sta letos kar 2 knjigi. Ena obsežnejša: Dr. M. Brumat »Mala cvetka Marijina«, opisuje življenje Male Terezike in njeno ljubezen do Matere božje. Naše verno ljudstvo gotovo želi spoznati življenje te priljubljene svetnice. Knjiga stane 32 Din. — Drugo knjigo je napisal Seigerschmidt »Najlepši pozdrav in najlepša prošnja najboljši materi«. Stane 15 Din. — Obe knjigi se naročajo v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Knjiga za organiste! St. Vernik je spisal knjigo »Uvod v glasbo«, s katero hoče vsa, ki imajo z glasbo, oziroma s petjem opraviti, vpeljati v pravo razumevanje glasbe. Knjiga je prva in edi-

na te vrste v slovenskem jeziku. Prav posebno dobro bo služila organistom, saj bo učna knjiga na orglarski šoli. Knjiga stane broš. 22 Din, vez. 30 Din in se naroča v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Letos obhaja 35letnico svojega obstoja tvrdka Fr. Senčar, Mala Nedelja in Ljutomer. Solidno trgovino vsem toplo priporočamo za nakup vseh potrebščin. Imenovana trgovina kupuje tudi jajca, maslo, puter ter vse poljske pridelke in zamenjuje bučnice, solčnice in bukevco (žir) za prvovrstno olje. 371

Maribor. Na velikonočni pondeljek so mnogi Mariborčani spremljali vč. gospoda Antona Tkave, novega šentpeterskega župnika, pri njegovi inštalaciji. Cele trume hvaležnih mariborskih častilcev so romale proti Sv. Petru. Znamenja, da je bil res spoštovan pri vseh krogih. Slovesnost pri Sv. Petru pa je tudi bila izredno lepa. — Velika nemška zračna ladja »Graf Zeppelin« bo dne 20. aprila plula preko Dunaja, Maribora, Ljubljane v Trst. »Zeppelin« bo plul nad Mariborom po dnevu. — Zrakoplovno pristanišče na Teznu se bo začelo vendarle kmalu graditi. Vršijo se že potrebne predpriprave. Težava je samo v tem, ker se ho moralo najti drugi prostor za vojaško vežbališče. — Naši trafikanti so dobili te dni veselo poročilo. Veliki župan je odredil, da smejo trafikanti trafike imeti odprte vsak dan do 8. ure zvečer ter ob nedeljah od 8. do 12. ure popoldne. Ker so trafikanti večinoma sami revni invalidi ali vdova, je dobro, da se je njih prošnja ugodilo. — Vodja tukajšnjega davčnega urada gospod Anton Štepic je bil te dni vpokojen. — V Mariboru bodo letos poleg mnogih novih stanovanjskih hiš, katere bodo zidali posamezniki, gradili tudi več novih tovarn. Tovarna Doktor in drug prizida novo tovarno za platno. Tovarnar gospod Hutter v Melju prizida nov del tovarne za sukno. Na Teznu namerava zgraditi neka češka družba veliko novo tovarno za sukno in platno. Tudi mnoge druge tvrdke bodo gradile nove tovarne in delavnice. — Bivši poslanec Franjo Žebot je prevzel glavno zastopstvo naše domače »Vzajemne zavarovalnice« za Maribor in mariborsko okrožje. Daje brezplačno pojasnila v vseh zavarovalnih zadevah. Ker imajo mnogi svoja zavarovanja silno nejasno in slabo sestavljena, svetujemo, da dajo pregledati zavarovalne police. Sprejema se pa tudi zavarovanje proti škodi po toči. Zavarovalna pisarna je v Loški ulici 10, blizu Narodna. — Novi gostilničar v Mariboru. Mesarski mojster gospod Josip Kirbiš bo s 1. majem sam prevzel gostilno v svoji hiši, katere je bila več let v najemu.

Vuzenica. Pri podružni romarski cerkvi Device Marije na Kamnu, četrt ure od Vuzenice, bo v nedeljo, dne 14. aprila, prvi veliki romarski shod. Ob desetih bo pridiga in potem slovesna sv. maša; razven tega še dve sv. maši prej. Tudi bo pobožnim romarjem dana priložnost opraviti sv. spoved; en spovednik bo že ob osmih tam pripravljen spovedovati. — V petek popoldne je prišla pridna šolarca Tončka Dojer, stara 14 let, preblizu stroja v parni žagi gospoda Tavčarja. Stroj je deklico zagrabil za obleko in jo metal večkrat po zraku, da ji je strgal vso obleko. Dobila je grozne poškodbe, eno roko in eno nogo ima popolnoma zdrobljeno in tudi rane na glavi. Z večernim vlakom so jo prepeljali v bolnico v Slovenjgradec.

Vurberg. Zalostna velikonočna praznika je imela družina Tementova iz Vumbaha. Na veliki petek zjutraj je umrla mati in vdova Marija Tement po dolgi in mučni bolezni. Pogreb-

rajne se je vršil na velikonočno nedeljo popoldne ob veliki udeležbi ljudstva iz domače kakor tudi iz sosednih župnij. Domači pevski zbor ji je na domu in ob grobu v slovo zapel žalostinke. Rodbini Tement, v kateri se prav pridno čita »Slovenski Gospodar«, naše sožalje, rajni pa večni mir in na svidenje tam nad zvezdami!

Vurberg. Srečna je župnija, katera doživlja jubilej, kakoršnega je obhajala naša vurberška župnija. Dne 4. aprila je preteklo namreč 25 let, kar je nastopil tukajšnja župnija vč. gospod župnik in svetovalec Alojzij Kokelj. Ob tem srebrnem jubileju so se pač župljani s hvaležnostjo spominjali velikega, a tihogo dela, katerega je v teh dolgih letih izvršil tu med nami. Prvo njegovo delo ob nastopu je bilo, našo mladino združiti v Marijino društvo, Mladeniško in dekliško zvezo, zakar mu je sedaj marsikateri mož in žena iz srca hvaležna. Potem je ustanovil domačo hranilnico in posojilnico, ki pod njegovim vodstvom res krasno napreduje ter je cel župniji v veliko gospodarsko korist. Preteklo leto je ustanovil Marijino društvo za moše in žene. Kdor pa pride tudi v našo Marijino cerkvice, bo pa tudi moral priznati veliko požrtvovalnost v delu za kras Marijinega svetišča. Koliko pa je deloval v občinskem in šolskem oziru, vedo same nekateri posamezniki. V vsej dolgi dobi tukajšnjega delovanja je pač delal, ne oziraje se ne na desno in ne na levo, v versko, narodno in gospodarsko probujo svojih župljanov. Pa kakor povsod, so tudi pri nas tisti, ki se držijo gesla: udari pastirja in razpršile se bodo ovce. V dobi svojega velikega dela je doživel tudi marsikaj bridkega, posebno zadnji čas. Toda vse to naj vas ne plaši, ampak pogumno naprej. Vsi dobri župljani pa so mu ob tem srebrnem jubileju klicali: Tisočera vam hvala ter še na mnoga leta naj Vas nam ljubi Bog ohrani!

Vurberg. Komaj je solnce malo bolj močno posijalo, že je bilo nekaterim prevročje, zato so si puščali kri v neki tukajšnji gostilni pod vejo. Nasledek: dva v bolnico, drugi v zapor. To je pač delo tistih, katerih izobrazba je ples, nož in revolver, ne pa pošteno berilo in pošteno naše zabave. Kdaj se bo pač mladina spametovala!

Poleznak. Se smo mestoma imeli snega preko 40 cm, a že smo videli šviganje bliska in slišali zamolklo gromenje. Bližnji stanovanci naše farne cerkve celo trdijo, da so videli, da je strela udarila v naš cerkveni stolp. Kaj je na tem resnice, bomo v doglednem času videli. Ni še niti minilo leto dni, kar nam je prenovil in uredil naš strelodov klepar gospod Kramberger od Sv. Anje v Slov. gor., a sedaj pa, ko še niti niso nastopili poletni dnevi, bi pa spet imeli že to smolo. Strele in groma varuj nas, o Gospod!

Ormaž. V tukajšnji bolnici se zdravijo trije »mučeniki« običajnega velikonočnega streljanja. Vinko Vaupotič, posestniški sin z Lešnice, je prišel na Veliko noč ob enih zjutraj od baker, ki jih v sveti noči mladeniči zažigajo. Nekaj mu ni dalo miru in namesto da bi šel spat, je vzel puško, pa si je odstrelil dva prsta, prstnec in mezinca. — Janezu Vajda, 24 let staremu viničarskemu sinu, je pri nabijanju eksplodirala pištola in odtrgala en prst. — Francu Pintarič, posestniškemu sinu iz Braslavec, je prijatelj posodil pištolo, ki je pa ni znal rabiti. Namesto v zrak, je vstrelil v roko, ki je močno ranjena. En prst je samo še na tanki kožici visel na roki. Bog zna, če ne bodo na prihodnjo Veliko noč spet poskušali streljarske umetnosti. — Nekaj novega je bilo letos pri procesiji vstajenja. 11 belooblečenih Marijinih družbenic je, spremljanih od 22 belooblečenih deklic s svečami nosilo znamenja Kristusovega trpljenja. Ker so vse tudi lepo v primerni razdalji ena od druge korakale in se zbrano resno obnašale, je bil pogled na to skupino prav lep in ganljiv in ljudje so se po procesiji pogovarjali, da je bilo zelo lepo.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Na velikonočni pondeljek popoldne smo spremili k zadnjemu počitku vpokojenega gimnazijskega ravnatelja gospoda Karla Mikel. Umrli je dočkal visoko starost 80 let. Služboval je na Češkem, ko pa je bil vpokojen, se je vrnil v svojo domovino. Pred dvema letoma ga je zadela mrtvoud, tako da se od tistega časa ni mogel več ganiti. Bolezen je bila huda, vkljub temu pa jo je prenašal z veliko potrpežljivostjo in iz njegovih ust ni bilo nikdar slišati nevoljne besede radi težkega udarca. Oči je zatisnil k smrtnemu spanju na veliko soboto, ravno v trenutku, ko so zvonovi prvič zapeli veliko nočno pesem. Pogreb je bil lep, da ga Miklavž še zelo dolgo ni imel. Iz domače, svetinjske, bolfenške in ljutomerske župnije se je zbrala več tisočglava množica. Spremljali so ga šolski otroci, gasilci, učiteljsvo domače in iz sosednih župnij, sorodniki in znanci od daleč in blizu. Pevski zbor mu je zapel dve žalostinki, gospod župnik pa je ob odprtem grobu spregovoril poslovične besede, ki so navzočim pričarale solze v oči. Umrli je videl mnogo sveta, bil izobražen in tudi, kar se dandanes o mnogih izobražencih ne da trditi, veren mož. Naj počiva v miru! — Pred nekaj dnevi je zadela kap 69letnega Vincenca Ivanuša v Hermancih. Veliko sredo je še kopal v vinogradu, čez en dan pa je bil mrtev. Pokopali so ga veliko soboto.

Ptuj. Prosvetno društvo v Ptujju priredi v soboto, dne 13. in v nedeljo, dne 14. aprila, predavanje o življenju sv. Frančiška Asiškega, ki ga bode ponazoroval krasni vefilm »Sv. Frančišek«. Prva predstava se vrši v soboto, dne 13. aprila, ob 8. uri zvečer, na kateri bo predaval profesor H. Bajuk. Druge predstave se vršijo v nedeljo, dne 14. aprila, ob treh popoldne, ob petih popoldne in ob osmih zvečer. Predavali bogo gospodje p. Gabrijel Cevc, minoritski gvardijan, p. Anton Vouk, kapucinski gvardijan in dr. Alojz Remec, odvetnik v Ptujju. Prireditve bo krasna in posebno pomembna za člane III. reda, kakor tudi za vse druge častilce sv. Frančiška. Pridite!

Brag pri Konjicah. Tužno so zadoneli zvonovi in oznanjali po vsej župniji žalostno vest, da je mirno v Gospodu zaspal naš dober gospodar in skrben oče Filip Hren, star 69 let. Njegovo splošno priljubljenost pri svojih sosedi in znancih je pokazal pogreb. Bil je tudi zvest čitatelj »Slov. Gospodarja«. Počivaj v miru, zalujočim sinom in hčerkam pa naše iskreno sožalje!

Tepanje pri Konjicah. V celjski bolnici je preminul naš priden krojač I. Potnik. — V

konjiški bolnici Rdečega križa se že dalje časa zdravi Ana Napotnik, zadnja še živeča sestra rajnega knezoškola, bivšega tukajšnjega rojaka. — Na tifusu je zbolela posestnica T. P. in se sedaj nahaja istotako v bolnici. — Lesna trgovina je v zadnjem času tu naokoli oživela. Tvrška Kopač v Ljubljani je nakupila in še kupuje večje množine mehkega in trdega lesa za izvoz. Plohe bodo spravili najprej s konjsko vprego do državne ali do okrajne ceste, od tam pa na velikih tovornih avtomobilih do parne žage v Slov. Bistrici. Tudi drugi lesni trgovci iz Oplotnice, Slov. Bistrice in Zreč se pridno oglašajo. — Tukajšnji hmeljarji pa že tudi težko čakamo zboljšanja položaja hmeljskega trga, saj imamo še skere vse zaloga lanskega in predlanskega hmelja v svojih shrambah.

Zreče. Prvo in zadnje. Na poročni dan Marije Orožve leta 1922 so svatje zložili prvi prispevek za nove zvone, ki smo jih dobili leta 1926. Zvoni so pa sedaj razmeroma še mladi gospodinjji peli žalostiniko ob njenem zadnjem zemeljskem potu do hladnega groba. N. v m. p.!

Smartno ob Paki. Na sejmski dan dne 22. marca, je bil okraden naš vlč. gospod župnik Karol Presker. Med tem, ko se je udeleževal takozvane sejmske sv. maše, se je neznanemu nepoštenjaku posrečilo neopažen se splaziti v župnišče in odnesti nekaj nad 1600 Din detoma osebne, deloma cerkvene lastnine. Neposredno po odhodu tatu je bila tatvina opažena, a tat je srečno odnesel pete in sveda denar tudi. — Dne 21. marca je nenadno smrti umrla, ne da bi bila prevedena, Barbara Železnik, posestnica v Smartnem. Priča smrti je bil samo njen mož, ki sam, vsled boleznih priklenjen že več let v posteljo, ni mogel pomagati ne njej ne sebi, dokler ni prikljical na pomoč ljudi po ranem sv. opraviču na veliko nočno nedeljo.

Smarje pri Jelšah. Veličastno smo obhajali prelepe praznike. Posebej nam ostane v spominu procesija med lepo razsvetljenimi hišami in mimo lučne obločnice na Ivan Gajškovem balkonu ter mimo krasnih transparentov na postopju okrajnega zastopa. Veselimo se lepih pisank, ki so jih pri žrebanju nagrad za agitatorje in naročnike »Slov. Gospodarja« sprejeli naši rojaki: Romih Cecilija; eno vrečo galice, kovač Ivan Lorgar; knjigo »Križem po Jutrovem«, in posestnik Jug Franc: 10 m. platna. Upamo pa še na dvojno veselje v kratkem času: na sv. misijon pred binkoštni in na proslavo 20letnice naše krepke Marijine družbe. — Ni pa lahko najti neskajljenega veselja. Tako nam tudi naše velikonočno vese-

lje greni nesreča, ki je zadela vrtiga soseda in dolgoletnega naročnika »Slov. Gospodarja« kmeta Ivana Čakša, p. d. Pežeg, v vasi Kotretno. Veliki petek ob štirih popoldne mu je zapel rdeči petelin žalostno pesem in mu v kratkem času vpepelil gospodarsko poslopje z veliko zalogo krma, slame in stelje. Par juncev so mu pogumni možje v zadnjem trenutku rešili iz uničujočih plamenov. Poslopje je bilo zavarovano le za prav malenkostno svoto. Pri vsej nesreči pa hvalimo Boga, da ni bilo vetrovno, kajti drugače bi bil postal žetev strašnega ognja gotovo tudi v največji bližini stoječi kozolec in še marsikaj drugega. Bog daj srečo pridnemu gospodarju, da se še kmalu zopet opomore! — Posestnika na Bobovem Jurij in Ana Vreže sta o Veliki noči zbrala vse mnogoštevilne svojce na svoj prijazni dom, da obhajata 38letnico svojega srečnega zakona. Bog jim nakloni še zlato gostijo!

Smarje pri Jelšah. Velikanska množica sožalujočih prijateljev in prijateljic je spremila v pondeljek po beli nedelji vrlo ženo, vzorno mater in gostoljubno gospodinja gospe Marije Habjanovo na njeni zadnji poti. Spretno je vodila veliko in daleč okoli znano gostilno in dobro je vzgojila hčerko in štiri sinove. Neustrašeno je spoznavala svojo vero in bila je vzor bogoljubne tržanke. Zato jo je tudi vse spoštovalo in ji ohranimo najlepši spomin. Hvaležni smo pa tudi svojemu rojaku nasgn. profesorju Vročetu, ki je v spremstvu domačih gospodarjev dušnih pastirjev vodil pogreb in nam v prelepih poslovičnih besedah priporočal posnemanje njenih vrlin. Domači pevski zbor je zapel lepi žalostinki na domu in ob odprtem grobu. Blagi ženi večni mir, poštini zaostali, pri katerih ima »Slovensk Gospodar« lepo mesto, pa naše sožalje!

ZA RAZVEDRILO

Kmet je šel z eslom v mesto. V obljudenih ulicah pa ni hotel osel z mesta, da ga je moral kmet počteno namlatiti. »Ne bijte uboge živali!« se je zavzel neki meščan za osla. »To je neusmiljeno!« — »Tisočkrat prosim odpuščanja«, se je priklonil vaščan. »Če bi vedel, da ima moj osel tako visoke prijatelje, bi se ga res niti ne dotaknil!«

Nekdo je vprašal milijarderja Rot-

Mož v sivi suknji.

Roman iz Napoleonove dobe. — Angleški spisala B. Orezy. — Prevedel Paulus.

(Dalje.)

Šel sem za njimi. Na rokah in kolenih sem se plazil do skrivališča, do tistega, ki ste ga ono noč tako brezuspešno in nerodno napadli. Čul sem njihov prepir. Slutil sem, da se bodo prej ali slej uprli svojem vodji, ki so ga klicali za Srebrno nogo, in da se hoče Zajčji gobec polastiti plena. Čul sem tudi, da je Srebrna noga omenil knjigo Corinne, ki da jo naj Zajčji gobec omeni monsignoru, in da je govoril o nekem ključu, po katerega naj neka gospá pošlje Rdečo glavo.

Kmalu nato smo, kakor veste, zvedeli, da je bil umorjen človek, ki je imel rdeče lase in ki je bil sluga pri gospé Plélan, in pri njem da so našli list papirja, popisan s številkami. Isto noč so vlomili v knjižnico alençonskega nadškofa in ukradli par knjig. Koj sem zaslutil zločinsko roko Zajčjega gobca in njegovih ljudi. Čisto jasno mi je bilo, da so ukradli iz nadškofove knjižnice knjigo Corinne, slugo gospé Plélan pa umo-

rili, da bi dobili v pest ključ, ki bi jim naj, o tem sem bil prepričan, povedal, kam je Srebrna noga plen skril.

Poskrbel sem si knjigo in pa list, ki so ga našli pri umorjencu. Čisto lahko je bilo najti ključ. Številke na listu so napovedovale stran, vrste in besede v knjigi. Besede sem sestavil in zvedel sem za kraj, kjer je ležal plen, in za pot k njemu. Sinoči sem bil tam. In kakor sem pričakoval, se je tudi zgodilo. Srebrna noga je izpolnil svojo grožnjo in izdal svoje tovariše policiji.

»Veliki Bog!« je vzkliknil Lefèvre. Spomnil se je na brezimno pismo, ki mu ga je dal prokurator.

»Mislim, da se še spominjate tistega pisma, kajne! Vaš pohod, ki ste ga na podlagi tiste »ovadbe« zasnovali, bi bil skoraj prevrgel vse moje načrte. Trije roparji so mi ušli.

Pa pustimo to zaenkrat. Ko sem zvedel o vašem napadu, sem koj slutil, da se bo Zajčji gobec maščeval nad Srebrno nogo in da ga bo nekje počakal. Ker plen še ni bil dvignjen, sem nujno sklepal, da ga bo počakal na kraju, kjer je ležal skrit. Kraj mu je bil znan, saj si je poskrbel popis. Znan je bil pa tudi meni.

»Hmeljarsivo nese, kmetjaril in luntelj predati. Kupite zato knjigo HME LJARSTVO! Stane Din 50, vezana Din 60. Dobl se v Girlovi tiskarni v Mariboru.